

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

25 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa C-377/98 R, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾

(Välimiehet – Täytäntöönpanon lykkääminen – Kiireellisyys – Direktiivi 98/44/EY – Bioteknologian keksintöjen oikeudellinen suoja)

(2000/C 335/44)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-377/98 R, Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään M. A. Fierstra), jota tukee Italian tasavalta (asiamiehenään professori U. Leanza, avustajanaan D. Del Gaizo) vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehineenään J. Schoo ja E. Vandenbosch) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehineenään R. Gosalbo Bono, G. Houttuin ja A. Lo Monaco), joita tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehineenään T. van Rijn ja K. Banks), jossa vaaditaan bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/44/EY (EYVL L 213, s. 13) täytäntöönpanon lykkäämistä tai muita välimiehiä, yhteisöjen tuomioistuimen presidentti on antanut 25.7.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välimiehihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EYVL C 378, 5.12.1998.

Alankomaiden kuningaskunnan 31.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-293/00)

(2000/C 335/45)

Alankomaiden kuningaskunta on nostonut 31.7.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissio vastaan. Kantajan asiamiehenä on ulkoasiainministeriön eurooppaoikeuden osaston osastopäällikkö Marc Fierstra ja saman osaston virkamies Jantine van Bakel, Den Haag.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa yhteisön taloudellisen tuen kokonaismäärästä klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaista vuonna 1997 25 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn komission päätöksen N:o 2000/362/EY⁽¹⁾ siltä osin kuin siinä vahvistetaan klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaissa myönnetty yhteisön taloudellisen tuen kokonaismäärä sellaiseksi, että eläinten kasvattajille maksettavaa vahingonkorvausta pienennetään 25 prosentilla
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

– Virheellinen tosiasia-perusta:

Klassista sikoruttoa koskevan hyväksytyt varosuunnitelman puuttuminen on ennenkaikkea muodollinen puute. Sikaruttokriisin ilmenemisaikana voimassa olleen ”Draaiboek varkenpestin” ja sen jälkeen komission 30.3.1999 tekemällään päätöksellä N:o 1999/246/EY hyväksymän varosuunnitelman välillä ei ole merkittäviä eroja.

Alankomaiden hallitus katsoo, että komission kanta, jonka mukaan klassinen sikarutto todettiin Alankomaissa liian myöhään, ei pidä paikkaansa.

Komissio jättää täsmentämättä, mitä se tarkoittaa sillä, että eläimet ovat liikkuneet ”liian paljon” ilman, että olisi riittävästi taattu hygieniä sikojen ostossa, ja kuinka se on tullut tähän tulokseen. Asetuksen 413/97/EY 1 artiklan ostosäännön soveltaminen on väistämättä johtanut kuljetuksiin suljetulla alueella. Nämä kuitenkin perustuvat suoraan asetuksen 413/97/EY noudattamiseen. Lisäksi kuljetukset, jotka perustuvat ostotoimeen, johon Alankomaiden viranomaiset turvautuivat asetuksen 413/97/EY ulkopuolella, olivat tarpeellisia eikä niitä ollut ”liian paljon”.

Siltä osin kuin komissio väittää, että jokaisen tartuntapisteiden ympärillä ei olisi rajoitettu yhtä suurta aluetta, jolla olisi toimittu ennaltaehkäisevästi, se on oikeassa. Sen sijaan päätelmä, jonka komissio tästä tekee ja jonka mukaan kyseessä on epäohdonmukainen toiminta, ei ole paikkansapitävä. Riippuen kunkin tapauksen konkreettisista olosuhteista puhdistettavan alueen säteellä on ratkaiseva merkitys. Missään yhteisön direktiivissä ei säädetä, että ennaltaestävässä puhdistamisessa olisi sovellettava 1 000 metrin sädettä, eikä puhdistamistoimenpiteen aikana ollut mitään syytä pitää 500 metrin sädettä riittämättömänä. Myös komission kanta, jonka mukaan odotettiin liian kauan ennekuin ennaltaehkäisevään puhdistamiseen ryhdyttiin, ei pidä paikkaansa. Mikäli odotettiin toivottua kauemmin, tämä liittyi välittömästi hävittämiskapasiteettiin. Joka tapauksessa kesäkuusta 1997 lähtien puhdistaminen tehtiin aina viimeistään seitsemän päivän sisällä.